

Η Κλεοπάτρα ήταν κόρη του Βοριά και της Ωρείθειας, αδελφή των Βορεάδων, Ζήτη και Κάλαϊ, που βρέθηκαν Αργοναύτες. Όταν ο Φινέας έφτασε στη Θράκη, ζήτησε την Κλεοπάτρα γυναίκα του. Έχει αναφερθεί ήδη ότι ο Φινέας τιμωρήθηκε να χάσει το φως του, να γίνει πρόωρα γέρος και να μην απολαύσει ποτέ την τροφή: Κάθε φορά, του έστρωναν πλούσιο γεύμα αλλά πριν να προλάβει να το γευτεί, παρουσιάζονταν οι τερατόμορφες φτερωτές Άρπυιες, η Αελλώ και η Ωκυπέτη, και του έτρωναν όλο το φαγητό. Του άφηναν ψίχουλα, ίσα που θα τον συντηρούσαν στη ζωή, κι αυτά μαγαρισμένα.

Τον απάλλαξαν οι Αργοναύτες (συγκεκριμένα, ο Ζήτης και ο Κάλαϊς) κι αυτός τους εξήγησε τον τρόπο με τον οποίο θα περνούσαν αλώβητοι από τις Συμπληγάδες Πέτρες. Η Αργώ βρέθηκε μπροστά τους βγαίνοντας από τα στενά του Βοσπόρου, στον Εύξεινο Πόντο: Ήταν δυο τεράστιοι και πανύψηλοι βράχοι, τους οποίους ο αέρας μετακινούσε με τέτοιο τρόπο ώστε να ανοιγοκλείνουν. Ό,τι τύχαινε να βρεθεί ανάμεσά τους τη στιγμή που έκλειναν, συνθλιβόταν. Οι Αργοναύτες στάθηκαν. Ο Φινέας τους είχε συμβουλεύσει να αφήσουν ένα περιστέρι να περάσει ανάμεσα στα βράχια. Αν τα κατάφερνε, να προσπαθούσαν και οι ίδιοι να περάσουν με την Αργώ. Αν το περιστέρι δεν τα κατάφερνε, καλά ήταν να μη δοκιμάσουν. Το περιστέρι πέρασε με μοναδική απώλεια κάποια φτερά της ουράς του. Οι Αργοναύτες ίδρυσαν ιερό αφιερωμένο στον Ποσειδώνα, θυσίασαν κι ένα ταύρο κι έπιασαν τα κουπιά. Κωπηλατούσαν με πολλή δύναμη, βοήθησε και η θεά Ήρα, κατάφεραν και πέρασαν με μόνο ένα κομμάτι της πρύμνης να συνθλιβεί. Από τότε, οι Συμπληγάδες έμειναν ανοιχτές κι ακίνητες και η Μαύρη Θάλασσα έγινε προσιτή σε όλα τα πλοία.

Στη χώρα των Μαριανδυνών

Στη θρακική παραλία του Ευξείνου Πόντου, εκεί που αργότερα κτίστηκε η Σωζόπολη, στην αρχαιότητα υπήρχε ένα νησάκι με μικρότερη από ενός και μισού χιλιομέτρου περίμετρο. Το έλεγαν Θυνίδα. Σήμερα, έχει ενωθεί με την ακτή που ονομάζεται Θυνιάδα και αποτελεί μικρή χερσόνησο της βουλγαρικής Θράκης. Ξεπερνώντας το εμπόδιο των Συμπληγάδων, οι

Αργοναύτες ξημερώθηκαν στο νησάκι αυτό. Είτε επειδή εκεί τους βρήκε το ξημέρωμα είτε επειδή ο θεός Απόλλωνας παρουσιάστηκε μπροστά τους, οι Αργοναύτες ίδρυσαν εκεί βωμό στον Εώο (της Αυγής) Απόλλωνα, ενώ το νησί μετονομάστηκε σε Απολλωνιάδα. Μετά, ορκίστηκαν αιώνια φιλία ανάμεσά τους κι έστησαν κι ένα βωμό στη θεά Ομόνοια. Στη συνέχεια, απέπλευσαν. Αυτή τη φορά, παίρνοντας την ανατολική (ασιατική) ακτή της Μαύρης Θάλασσας.

Πέρασαν τις εκβολές του Σαγγάριου, διασχίσανε τον ποταμό Αχέροντα (ο Σκαρλάτος Βυζάντιος υποθέτει ότι πρόκειται για τον ποταμό Λύκο της Βιθυνίας, μια και ο Αχέροντας καλώς γνωρίζουμε ότι βρισκόταν στην Ήπειρο και οδηγούσε στον Άδη) κι έφτασαν στην χώρα των Μαριανδυνών, όπου βασιλεύε ο Λύκος, εγγονός του πολυβασανισμένου Τάνταλου. Τους υποδέχτηκε με τιμές. Αιτία γι' αυτές ήταν η ταπείνωση του άσπονδου εχθρού του, Άμικου, βασιλιά των Βεβρύκων, που ο Πολυδεύκης είχε εξουδετερώσει με τις γροθιές του.

Σύμφωνα όμως με τον Απολλόδωρο αλλά και άλλους συγγραφείς, αιτία της φιλικής υποδοχής ήταν ο (απών πια) Ηρακλής, από τότε που πήγαινε για τον άθλο με τη ζώνη της Ιππολύτης. Τον καιρό που στάθμευε στη χώρα των Μαριανδυνών, έτυχε να εκδηλωθεί εναντίον τους επίθεση των Βεβρύκων του Άμικου, ενώ ταυτόχρονα εισέβαλε στη χώρα και ο στρατός του Μύγδωνα, αδελφού του Άμικου. Τιμώντας την φιλοξενία του Λύκου, ο Ηρακλής βγήκε στη μάχη, εξολόθρευσε πολλούς Βέβρυκες και, πάνω στη σύγχυση, σκότωσε και τον Μύγδωνα. Μετά, ο Ηρακλής αφαίρεσε ένα σεβαστό τμήμα γης από τους Βέβρυκες ορίζοντας ότι του λοιπού θα ανήκε στον Λύκο. Ευγνωμονώντας ο βασιλιάς, ονόμασε την περιοχή Ηράκλεια. Στα ιστορικά χρόνια, ήταν μεγάλη αποικία των Μιλησίων.

Δεν πρόλαβαν να χαρούν την φιλοξενία οι Αργοναύτες, όταν ένας κάπρος επιτέθηκε εναντίον του μάντη Ίδμονα και τον τραυμάτισε θανάσιμα. Οι Αργοναύτες σκότωσαν τον κάπρο αλλά δεν μπόρεσαν να κάνουν τίποτα για τον σύντροφό τους. Ο Ίδμονας πέθανε εκεί. Τον έθαψαν με τιμές κι έμπηξαν πάνω στον τάφο ένα κομμάτι ξύλο από την Αργώ. Αργότερα, το ξύλο αυτό βλάστησε: Μια ελιά φύτρωσε. Γύρω της, είπαν, κτίστηκε η Ηράκλεια. Οι Μιλήσιοι άποικοι έδειχναν εκεί τον τάφο ενός ήρωα που έλεγαν ότι είναι ο Ίδμονας.

Οι Αργοναύτες όμως έχασαν κι άλλον σύντροφό τους στην χώρα των Μαριανδυνών: Τον τιμονιέρη του πλοίου, Τίφη, που χτυπήθηκε από αρρώστια. Τον έθαψαν κι αυτόν και ψήφισαν νέο κυβερνήτη. Πλειοψήφησε ο Αγκαίος, βασιλιάς της Σάμου.

Ο βασιλιάς Λύκος ήταν απαρηγόρητος που όλα αυτά τα κακά χτύπησαν τους Αργοναύτες ενόσω βρίσκονταν στη χώρα του. Μετείχε στο πένθος, υποσχέθηκε ότι θα φροντίζει τους τάφους και τους έδωσε τον γιο του, Δάσκυλο, να τους οδηγήσει στην Κολχίδα. Θα έβρισκαν καλύτερους οδηγούς και δεν θα τον χρειαζόνταν.

(τελευταία επεξεργασία, 22 Οκτωβρίου 2021)